Vă îngrijiţi bazele sportive? Aveţi activitate competiţională bogată!

„Bucureşti — oraşul marilor stadioane". Astfel caracteriza un oaspe al frumoasei noastre capitale, primul oraş al ţării. Intr-adevăr! In Bucureşti există 45 de mari baze sportive, stadioane sau săli care au devenit cunoscute pînă dincolo de graniţele ţării. Să vi le reamintim? E foarte uşor. De altfel, cine nu le cunoaşte? Complexul „23 August", stadionul Dinamo, sala Floreasca, Strandul tineretului, bazinul Floreasca, poligonul Tunari, stadionul Republicii etc.

Dar în Bucureşti se află, de asemenea, alte sute de baze sportive, mai mari sau mai mici, care zilnic sînt „asaltate" de mii de oameni ai muncii dornici să-şi petreacă timpul liber în frumoase întreceri sportive. Ele găzduiesc astfel nenumărate competiţii de masă. De buna îngrijire şi de raţionala folosire a acestor baze depinde deci în mare măsură dezvoltarea activităţii sportive de masă. Pentru acest motiv, zilele trecute am întreprins un raid pe cîteva din bazele sportive bucureştene, în scopul de a vedea cum sînt ele îngrijite şi folosite de către asociaţiile sportive care le au în proprietate.

Buni gospodari

Primăvara a prins flori albe în ramurile pomilor. Pe stadioane gazonul verde, proaspăt, te invită la întreceri. Şi cum tineretul iubeşte sportul, n-a aşteptat decît acest semnal pentru a umple cu larma şi cu voioşia sa terenurile şi stadioanele. Aceeaşi atmosferă ne-a întîmpinat zilele trecute şi pe unul dintre cele mai vechi stadioane ale Capitalei, Stadionul tineretului. Numai că atunci cînd l-am vizitat stadionul era un adevărat şantier, unde munca şi priceperea muncitorilor amenajatori se împletea cu entuziasmul tineretului venit să-şi ofere ajutorul la desăvîrşirea „toaletei" de primăvară a terenurilor. Alături de muncitorii fruntaşi Alex. Constandache, Gh. Condur, D. Dragu ş.a. lucrau cu spor şi elevii Şcolii sportive nr. 2, din rîndul cărora vom aminti numele Elenei Virlan, D. Duţulescu, Ion Bistrianu, I. Dinicoiu...

Tinerii de la Şcoala sportivă de elevi nr. 2 dau un preţios ajutor la amenajarea „Stadionului tineretului".

Foto: I. Mihăică

142 de ore pe zi!

Complexul sportiv de la Stadionul tineretului este acum proprietatea Ministerului Învăţămîntului şi Culturii. Pe cele 22 de terenuri de sport, săli, poligoane de tir şi piste speciale pentru atletism îşi desfăşoară activitatea peste 3.000 elevi şi studenţi. Aici, pe acest adevărat şantier de pregătire sportivă învaţă primele noţiuni sau îşi perfecţionează execuţiile tehnice tinerii handbalişti, rugbişti, atleţi, voleibalişti, baschetbalişti, jucători de tenis, boxeri halterofili, scrimeri şi trăgători. 142 de ore pe zi — atît cuprinde programul antrenamentelor (minuţios alcătuit de conducerea bazei împreună cu antrenorii) care se desfăşoară pe terenurile de sport şi în sălile Stadionului tineretului. Dar, pentru ca elevii şi studenţii să se bucure din plin de această minunată bază sportivă, cîţiva muncitori şi tehnicieni salariaţi ai complexului, ei înşişi iubitori ai sportului, lucrează cu însufleţire, aduc mereu îmbunătăţiri instalaţiilor, fac importante economii.

Rodul unei munci entuziaste

Plecînd de la Stadionul tineretului, ne-am gîndit că ar trebui neapărat să se organizeze un schimb de experienţă între excelenţii gospodari ai acestei baze sportive şi cei care se îngrijesc de celelalte terenuri şi stadioane din Capitală. S-ar putea astfel extinde o experienţă bună din care spicuim doar cîteva importante elemente: menţinerea permanentă a curăţeniei nu numai pe terenuri, ci şi pe aleile şi drumurile de acces, folosirea resurselor locale şi a economiilor pentru organizarea unei sere (la Stadionul tineretului vor fi pregătite în aceste condiţii mii de răsaduri care vor înfrumuseţa peluzele acestui complex şi ale altor stadioane). De asemenea, e vorba de iniţiative ca recondiţionarea cu resurse proprii a indicatoarelor (care te conduc prin labirintul terenurilor) şi a materialului propagandistic, folosirea cu chibzuinţă a spaţiilor, amenajarea în cele mai bune condiţiuni a terenurilor şi buna întreţinere a gazonului, alcătuirea unor planificări — program pentru fiecare teren în parte şi afişarea lor în cele mai vizibile locuri etc. Toate acestea sînt rodul unei munci entuziaste a colectivului de muncitori şi tehnicieni de la Stadionul tineretului (conducătorul complexului tov. I. Miriţescu) care avînd în frunte pe comuniştii nu precupeţesc nimic pentru a da tineretului în folosinţă o bază sportivă bine îngrijită.

O bază sportivă bine folosită

Pe baza sportivă a asociaţiei „Sănătatea" au început competiţiile de volei. Iată o fază dintr-un meci desfăşurat în cadrul Cupei TAROM

Foto: H. Nandy

Pe baza sportivă a asociaţiei Sănătatea se desfăşoară o intensă activitate. Cele trei terenuri (două de volei şi unul de baschet) — bine îngrijite, datorită eforturilor amenajatorului Petre Sep — găzduiesc zilnic antrenamentele echipelor asociaţiei şi competiţiile de volei organizate atît pe plan intern cît şi la nivel raional. Programul este judicios alcătuit, astfel că această bază sportivă contribuie la cuprinderea unui mare număr de membri U.C.F.S. în practicarea sportului. In tribune iau deseori loc entuziaştii susţinători ai echipelor (tovarăşi de muncă ai sportivilor) care creează o ambianţă plăcută, cu adevărat sportivă, întrecerilor.

Trebuie să spunem însă că, dacă din acest punct de vedere situaţia se prezintă bine, mai sînt totuşi unele lipsuri pe care le-am semnalat în munca consiliului asociaţiei sportive Sănătatea. Este vorba de lipsa de preocupare faţă de munca de pavoazare a bazei sportive (nu se află nici o lozincă, nici un panou şi nici vreun fotomontaj) şi de slabă exigenţă faţă de activitatea magazinerului Mitică Vasile (magazia este neaerisită, pe jos se află mucuri de ţigări, chibrituri etc.) şi a îngrijitoarei Elisabeta Vasile, care nu se ocupă cum trebuie de curăţenia sălilor de şah şi tenis de masă. Este necesar ca activiştii sportivi din această asociaţie să ia imediat măsuri pentru remedierea lipsurilor semnalate.

Instantaneu...

In amurg, pe strada Veseliei. Balonul nu se mai zăreşte tocmai bine, dar „puştii" îşi continuă joaca. Scorul: 2—2. Meciul va continua (după un „regulament"... special) pînă la înscrierea primului gol. Fazele sînt întrerupte cîteodată de trecerea unei maşini. Un şofer scoate capul din cabina maşinii şi le strigă enervat copiilor:

— De ce nu intraţi pe stadion? Este aici în faţa voastră!

Copiii ar fi intrat bucuroşi pe stadion. Poarta (bine păzită) şi gardurile de peste 2 m înălţime sînt însă o stavilă de netrecut. Şi astfel, „netulburat" Stadionul Muncitoresc din str. Veseliei, aparţinînd asociaţiei sportive de la fabrica de ulei „Filimon Sîrbu", continuă să stea nefolosit. Cum este posibil ca un stadion aflat în inima cartierului Ferentari, la cîţiva paşi de blocurile recent construite şi de două mari şcoli, să fie întrebuinţat doar din cînd în cînd pentru antrenamentele unor echipe de fotbal? Poate proprietarilor le este ruşine de halul în care se află stadionul. Ar fi un motiv...

BUNE ŞI RELE

● *Terenul sportiv din Dudeşti este de cîtva timp în grija a două asociaţii sportive: Titanii 23 August şi Timpuri Noi. Consiliile ambelor asociaţii s-au hotărît să reamenajeze baza sportivă şi s-o transforme într-o bază modernă, bine utilată. Aceasta, însă fără prea mari cheltuieli. Folosind cît mai mult posibilităţile locale, cele două asociaţii au pornit la lucru. In prezent, terenul a fost în parte regazonat. De asemenea, s-au făcut lucrări de vopsitorie, precum şi o serie de reparaţii.*

● Asociaţia sportivă Electrica, organizată pe lîngă I.R.E.B., are în folosinţă o popicărie modernă. De fapt, este o popicărie numai cu... numele, deoarece de o bună bucată de timp asociaţia sportivă a transformat-o în magazie. Aci poţi găsi scaune rupte, bărci stricate şi alte lucruri, toate aruncate în dezordine. Nu cred tovarăşii din consiliul asociaţiei sportive Electrica că a sosit timpul ca aci să se desfăşoare şi ceva activitate?

● *Cartierul de blocuri din Vatra Luminoasă. Aci s-au mutat sute de familii de muncitori, formîndu-se aproape un orăşel, căruia îi lipsea însă o bază sportivă pentru copiii cartierului. Inimoşi, noii locatari au cerut aprobarea ca într-un colţ al parcului „23 August" să amenajeze un spaţiu unde copiii să se poată juca. Ei au pornit apoi la muncă şi după puţin timp s-au bucurat văzîndu-şi copiii jucînd „la două porţi" pe un teren care, chiar dacă nu e gazonat, e căutat şi găzduieşte meciuri aprig disputate.*

● Clubul Constructorul are, pe lîngă alte instalaţii sportive, două terenuri de volei şi unul de tenis. Mai precis însă, putem spune că le-a avut, deoarece, neîngrijite la timp, aceste baze sportive s-au degradat. Cred tovarăşii din conducerea acestui club că pot privi liniştiţi cum bazele amintite se transformă în locuri virane?

Un exemplu demn de urmat

Stadionul Giuleşti — atît de bine cunoscut iubitorilor de sport din Capitală — aparţine clubului sportiv Rapid. Dar, deşi numărul sportivilor care reprezintă culorile clubului ceferist este destul de mare, baza — care cuprinde 14 terenuri şi săli — a fost pusă gratuit şi la dispoziţia asociaţiilor sportive aderente. Astfel, membrii U.C.F.S. din asociaţiile sportive Imprimeria C.F.R. Filaret, M.T.Tc., Locomotiva Gara de Nord, C.T.F.T. ş.a. folosesc terenurile şi sălile atît pentru antrenamente cît şi pentru întreceri. Acest lucru ilustrează bine legătura care există între club şi asociaţiile sportive aderente, ajutorul pe care îl dă clubul sportiv Rapid la dezvoltarea activităţii acestora.

Inventarul „terenului de sport" Quadrat

1. O căpiţă de fîn

2. Trei suluri de plasă de sîrmă (ruginite şi pline de noroi)

3. O groapă mare (plină cu gunoi)

4. Mai multe gropi mici

5. Patru găini moţate

6. Nouă găini obişnuite

7. Două raţe albe

8. O pisică tărcată

9. Maculatură (în cantităţi apreciabile) răspîndită pe toată suprafaţa terenului.

10. Trei bălţi formate din şuvoiul de apă care se scurge (încontinuu) de la cişmeaua „uitată" mai multe zile deschisă.

11. Gunoi

12. Scheletul metalic al unei tribune de pe care au „dispărut" (fără... urmă) scîndurile

13. Un teren fotbal

La întocmirea inventarului au fost găsite lipsă: curăţenia, ordinea, precum şi administratorul bazei, M. Panait, care — din „întîmplare" — nu se afla acolo nici vineri 25 martie (după-amiază) nici sîmbătă 26 martie (dimineaţă).

P. S. *Inventarul de mai sus corespunde întrutotul realităţii. Dezordinea, murdăria şi proasta gospodărire se datoresc neglijenţei de care a dat dovadă consiliul asociaţiei sportive Quadrat, precum şi lipsei de conştiinciozitate a administratorului, M. Panait. Acesta nu justifică cu nimic salariul pe care îl primeşte din partea asociaţiei sportive, dezinteresîndu-se complet de soarta terenului de sport. Ce părere au sportivii şi membrii consiliului asociaţiei sportive Quadrat despre această situaţie?*

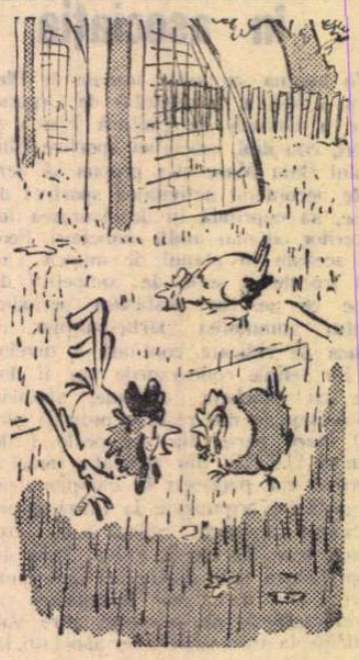

— Să-ţi spun sincer, nu-mi place de loc că sîntem amestecaţi, chiar indirect, în chestiunea asta cu starea de neglijenţă a terenului...

Desen de MATTY

Cîteva concluzii

Am cuprins în aceste rînduri numai o parte din aspectele culese din vizita pe care am făcut-o la bazele sportive din Capitală. Concluzia generală care se desprinde este aceea că marea majoritate a stadioanelor şi terenurilor de sport din Bucureşti sînt bine îngrijite, ele constituind un important mijloc de cuprindere a oamenilor muncii într-o activitate sportivă continuă. Acolo unde există preocupare pentru buna întreţinere a bazelor sportive, acolo unde există iniţiative şi spirit gospodăresc, prin folosirea resurselor locale se măreşte continuu capacitatea de întrebuinţare a bazelor. Mai există însă asociaţii sportive care se plîng că nu sînt „ajutate", că nu au posibilităţi materiale să-şi reamenajeze terenurile deşi s-a constatat că printr-o judicioasă gospodărire, prin mobilizarea sportivilor la muncă patriotică terenul poate fi reutilat cu resurse proprii. Consiliile asociaţiilor sportive vor trebui să acorde o mai mare atenţie folosirii din plin a bazelor sportive existente. Este inadmisibil ca o serie de baze sportive să fie folosite sporadic şi numai de o echipă sau două, în timp ce numeroase asociaţii sportive din şcoli şi întreprinderi sînt obligate să supraaglomereze terenuri mici care, din această cauză, după scurt timp necesită reamenajări costisitoare.

Consiliile asociaţiilor sportive, sportivii şi activiştii sportivi vor trebui să dea o atenţie deosebită problemei îngrijirii şi folosirii bazelor sportive, cunoscînd faptul că aceste bunuri obşteşti sînt un sprijin efectiv în dezvoltarea activităţii sportive de masă şi de performanţă.